

szłości mamy zamiar od czasu do czasu zainicjować własny konkurs biblijny, najbliższy przeprowadzony został w TYGODNIU BIBLIJNYM od 24—30 września 1962 roku.

W wyniku akcji popularyzacyjnej nabywano dzieciom przystępującym do I Komunii św. różne wydania Nowego Testamentu — od zwykłego (po 25 zł) do ozdobnego (po 150 zł). Obecnie dzieci te, prawie wszystkie, przynoszą na lekcje Ewangelie, co stanowi wielką pomoc dla katechetów w nauczaniu. Dzieci w domu przygotowują się z Pisma św., wynotowują zeń wskazane słowa, uczą się na pamięć tekstów itd.

Prowadzi się wreszcie dla dokumentacji kronikę GB, księgę korespondencji, ogłoszeń i archiwum.

Sosnowiec, wrzesień 1962

Ks. WACŁAW CHMIELARSKI

V5553

O. Franciszek Małaczyński OSB, Tyniec

USTANOWIENIE PATRONÓW POLSKI

Kodeks rubryk postanawia, że każdy naród, prowincja lub diecezja może mieć jednego lub dwóch patronów głównych oraz najwyżej dwóch patronów drugorzędnych. Patronami mogą być tylko Święci a nie Błogosławieni. W ostatnich wydaniach *Proprium Poloniae* jako główny patron Polski jest wymieniony św. Stanisław, Biskup krakowski i Męczennik. Przy badaniu dawnych tekstów liturgicznych stwierdza się jednak, że był czas w którym św. Wojciech, Biskup i Męczennik był czczony na równi ze św. Stanisławem. Liczne są ikonograficzne pomniki takiego kultu obydwu patronów. Ponadto wielu innych Świętych a nawet Błogosławionych zostało zaliczonych *inter primarios Regni Poloniae Patronos*.

W ostatnich wiekach główne miejsce w pobożności narodu polskiego zajęła Matka Boża. Od ślubów Jana Kazimierza odbierała Ona kult jako Królowa Polski, ale nigdy nie została formalnie ustanowiona patronką Polski i dlatego Jej święto nie miało praw liturgicznych przysługujących świętom patronów. W związku z opracowywaniem nowego *Proprium Poloniae* wypadało uporządkować te sprawy i uzgodnić kult liturgiczny z pobożnością narodu. Dlatego J. Em. Ksiądz Kardynał Prymas w imieniu Konferencji Plenarnej Episkopatu wniósł do Stolicy Apostolskiej prośbę o ustanowienie główną patronką Polski Najświętszej Maryi Panny pod wezwaniem Królowej Polski, a patronami równorzędnymi świętych Biskupów i Męczenników Wojciecha i Stanisława. Równocześnie prosił o zatwierdzenie jako patrona drugorzędного św. Stanisława Kostki Wznawcy. Ponieważ Kodeks rubryk przewiduje możliwość ustanowienia najwyżej dwóch patronów głównych, prośba biskupów Polski była prośbą o przywilej. Ojciec święty Jan XXIII przychylił się jednak do tej prośby i dnia 31 sierpnia 1962 ustanowił trzech równorzędnych głównych patronów Polski: Najświętszą Maryję Pannę pod wezwaniem Królowej Polski, św. Wojciecha, Biskupa i Męczennika oraz św. Stanisława, Biskupa i Męczennika oraz zatwierdził św. Stanisława Kostkę jako patrona drugorzędного. Wobec tego w całej Polsce należy obchodzić ich uroczystości jako święta 1 klasy. Obowiązują one także zakonników mających własny kalendarz. Uroczystość św. Stanisława Kostki otrzymuje 2 klasę w całej Polsce. Zakonnicy nie muszą jednak obchodzić tego święta. Prawdopodobnie po raz pierwszy użyto w dekrete papieskim imienia „Wojciech” w brzmieniu używanym w Polsce.